

staande uit Ds. Gideonse, consulat der kerk van Hengelo, Ds. Smaalegange en Ds. Sager.

Classis Leiden, te Leiden den 28sten van Oogstmaand 1895.

In deze vergadering is Ds. J. Holster praeses volgens toebeurt.

De losmaking van Ds. M. J. van der Hoogt van de kerk te Katwijk a/d Rijn, waarover door de Classis advies gevraagd is aan de Part. Synode, wordt behandeld. De Synode adviseerde te handelen naar Art. XII D. K. met dien verstande evenwel, dat door de losmaking niet is uitgesloten het recht, om op gezag eener plaatselijke kerk in die kerk het Woord en de Sacramenten te bedienen.

Vele B. Br. kunnen zich om de toegevoegde clausule met dit advies niet vereenigen. Men oordeelt ze in tegenspraak met Art. XII, en wat er in gezegd wordt, vloekt wel voort uit Art. XIII, maar niet uit Art. XII. In stemming gebracht is de grootste meerderheid tegen de clausule in verband met Art. XII. Ds. Van der Hoogt zegt nu, losmaking gevraagd te hebben naar het advies der Synode, nu de clausule vervallen is, wensch hij niet naar Art. XII losgemaakt te worden. Mocht de Classis er de toe overgaan, dan zal hij zich op de Particuliere Synode beroepen. — Na breede bespreking, waarin de een betoogd, dat de losmaking behoort te geschieden naar Art. VI, anderen naar Art. XII, zonder clausule, nog anderen naar Art. XIII, en velen, dat er voor dit geval geen Art. in de D. K. gevonden wordt, wordt het volgende voorstel ingediend en aangenomen: «De Classis, ontvangende het verzoek van Ds. M. J. van der Hoogt, Bediener des Woords te Katwijk a/d Rijn, en van de kerk te Katwijk a/d Rijn, om losmaking van Z. E. w. van genomsde kerk, door Z. E. w. een benoeming tot «geestelijk verzorger» van krankzinnigen in de stichting «Veldwijk» heeft aangenomen: gezien het attest van de kerk te Katwijk aan den Rijn, afgegeven aan Ds. M. J. van der Hoogt, en gehoord het advies der Part. Synode, geeft aan Ds. M. J. van der Hoogt het gevraagde eervol ontslag van de kerk te Katwijk aan den Rijn, met dien verstande, dat door de losmaking niet is uitgesloten het recht, om op gezag eener plaatselijke kerk in die kerk het Woord en de Sacramenten te bedienen.» Een Br. protesteert tegen het in stemming brengen van dit voorstel en motiveert zijn protest aldus: omdat een voorstel tot losmaking van een Bediener des Woords in stemming wordt gebracht, zonder dat Dep. van de Part. Synode zijn uitgenoodigd en gehoord. Twee B. Br. protesteeren tegen het genomen besluit op grond:

a. dat het ontslag geen redeking houdt met de Kerkenordening van Dordrecht;

b. dat het in strijd is met het advies van de j. l. gehouden Part. Synode;

c. dat het aan Ds. Van der Hoogt de rechten als predikant laat behouden, zonder dat het verlies toezicht op hem mogelijk is.

Ds. Van der Hoogt neemt een hartelijk afscheid van de B. Br., waarna de praeses hem namens de vergadering den zegen des Heeren toewenst, ook op zijn arbeid te Veldwijk.

waarvan een der trekken was: het losmaken van den sociaal band en het bederf van den volksgeest. De ware vaderlandsliefde bestaat niet hierin, dat men van de daken durft verkondigen, dat er geen kanonschot in Europa mag gelost worden zonder onze toestemming, maar het ware Patriotisme is, dat ieder zich in Frankrijk thuis gevoelt, dat de zaken van het land de zaken van allen zijn, dat allen belangstellen in den Staat en den engen band gevoelen tusschen de bijzondere en de algemeene belangen.

Hoeveel waars er in deze woorden ook moge opgesloten zijn, want ook wij zien in, dat het gerucht Gods over Napoleons daad van den 22den December 1851 te zien is op den 22den September 1870, toch zal men ons moeten toegeven, dat het aanvaarden en doorwerken van de revolutionaire theorieën Frankrijks val hebben veroorzaakt. De schrijver had bovendien wel eens de vraag mogen doen, hoe het te verklaren is, dat het zedelijk gehalte van de mannen, die in 1870 in Duitschland de leiding hadden zooveel hooger stond, dan dat van hen, die in Frankrijk aan het roer waren; — wellicht was hij dan op de gedachte gekomen, dat de herroeping van het Edict van Nantes mede was een «proloog» voor de catastrofe te Sedan.

Gemengd Nieuws.

Portugal wilde ook eens zijn Catholiek congres hebben. Men zou een jubileumfeest van den heiligen Antonius van Padua vieren en te gelijk een congres houden, waaraan ook buitenlanders, volgens het internationaal karakter der Roomsche kerk, moesten deelnemen. De weinige deelnemers van buiten konden echter gewaar worden, dat er in Portugal hoofdstad heel wat menschen gevonden werden, die brandden van vriendschap tegen het Roomsche beginsel. De republikeinen hielden, terwijl het congres saamkwam, een «anti-kerkelijke» meeting, en een groot geal vrijdenkers onderaan eene soort bedevaart naar het graf van zekere dame Sara du Mattos, welke voor vier jaren door een vrouw uit een klooster vergiftigd werd. In de republikeinse en anaristische bladen werden de festiviteiten op smadelijke wijze besproken en de gevolgen bleven niet uit, maar nu het gemeen de opvochten van het congres op allerlei manieren recht onmogelijk te maken. Een fakkeltocht werd door de brutaliteit van leden, die de lampions enz. uitbleven, verijdeld. Een tweede fakkeltocht maakte door het geringe getal der deelnemers zulk een treurigen indruk, dat het beter geweest ware, wanneer men die maar achterwege had gelaten. De treurige tooneelen hadden daarna plaats bij de grote Antoniusprocessie. Terwijl deze door Lissabon straten trok, lichten republikeinen en anarhisten hun haat tegen de kerkelijke, door het uitschreeuwen van republikeinse leuzen en het verspreiden o. a. van een nummer van een aldaar verschenend anaristisch blad. Toen de politie de ergste schreeuwende wilde arresteren, ontstond er onder het publiek een paniek, waardoor velen ernstig werden gewond. De municipaliteit, die geroepen was om de orde te handhaven, sloeg het eerst op de vlucht. De processie kon eerst na een half uur met verscheurde vandenls enz. verder gaan.

Hoe ver de vernieling van het opkomend geslacht in deze dagen gaat, blijkt uit het feit, dat te Londen in het district Plaistow twee knapen van 12 en 13 jaar hunne moeder bloedig hebben vermoord. De vader, Robert Coulombe, leerde een ambacht, de jongste, Nathaniel, wat nog school. De moeder had den laatste getracht, omdat hij eerbare waren gestolen had. Deze stookte zijn ouderen broeder op, om den misdadig te plegen. Hij wachtte het oogenblik af dat zijn moeder alle en aank haar toeren een mes door het hart. De jongens gingen daarop welgemeend naar het Lords Cricket Plein. Het noodige geld verschaften zij zich door het horloge luns vaders, die van Liverpool geëerd was, te verkoopen. De buren zeggen, dat de vermoorde vrouw volstrekt geen slechte moeder was.

WINKEL.

Voer Kinderen.

DE WAGENMAKER.

IV.

GEVAARLIJKE GASTEN.

Toen de herbergier den volgenden morgen te zeven uur zijn gast kwam wekken, vond hij dien al gereed en gekleed bij het venster zitten.

«Ge zij er wel vroeg bij heerschap,» sprak de waard.

«Zeker,» was 't antwoord, «dat is een jager gewoon. Bovendien heeft men hier zulk een schoon uitzicht, dat het jammer zou wezen 't niet te genieten. Straks komt mijn vriend wel, en dan moet ik weg.»

Nadat de herbergier zijn gast had uitgenoodigd, met hem en zijne vrouw in de gelagkamer 't ontbijt te gebruiken, zooals hier gewoonte was, vertrok hij. Nauwelijks was de man weg, of de jager sloot de deur weder, haalde een papier te voorschijn, dat hij zoo straks haastig had verborgen, keek oplettend en scherp een paar lijnen, naast de enkele, die reeds op 't papier stonden. Daarna tuurde hij weder naar de stad, die vlak voor hem lag, en zette toen eenige teekens en punten op 't papier.

De lezer moet weten, dat de naam, die zich in de herberg als jager voorded, niemand anders was, dan de Duitse officier, dien de vorige maal in gezelschap van generaal Vives ontmoet hebben. Alles was met dezen besproken. De «dokter» en de officier zouden samen gaan, en dan trachten, elk zooals hij 't best kon, te weten te komen, hoe Constans versterkt was, hoeveel krijgslieuten 't had, of er veel krijgsvoorraad lag, hoe men 't best de stad kon naderen, of men er gevaar vermoedde, en zoo meer. Wist Vives dat eenmaal, dan zou 't hem gemakkelijk vallen, zoo meende hij, de stad in te nemen, en zoo de groote beloning te verdienen, hem door keizer Karel toegezegd.

Nu was de afspraak, dat de officier, die van 't krijgswesen 't meest verstand, vooral de versterkingen van de stad en de toegangen goed zou opnemen. De dokter zou meer trachten de lieden uit te hooren. De officier, als jager verkleed, had om vele redenen, die ge straks nog beter zal begrijpen, liever een herberg buiten dan binnen de stad gekozen. Daar men echter in dien tijd niet zooveel reisde als nu en het lang verblijf van een vreemdeling in een herberg wel eens argwaan kon verwekken, had de officier aan den waard het praetje verteld, dat hij een vriend verwachtte.

De herberg was hem de meest geschikte plaats voor zijn werk. Hij kon uit zijn kamer de stad voor zich zien liggen, en ongestoord een kaart van de vestingwerken, torens en poorten teekenen. Natuurlijk paste hij wel op, dat niemand hem daarmee bezig zag.

Aan 't ontbijt tond de jager weder, dat hij de kunst van eten grondig verstand, doch niet zoo, of er bleef nog wel tijd om een woordje

te wisselen. Zoo raakten ook de tongen van den waard en zijn spraakzame vrouw los en de gast tond een luttel oot te bezitten — ge begrijpt waarom. De lieden uit de herberg vonden het wel aangenaam, zoo eens naar hartelust te kunnen vertellen wat zij wisten, en de gast had er, schoon om andere redenen, ook recht schik in. Slechts nu en dan deed hij een vraag en luisterde dan weer toe.

«Nu geloof ik, dat mijn vriend de jachtmeester mij toch volgt,» sprak de jager, toen 't ontbijt was afgeloopen, «maar wacht, daar komt iemand. Neen, dat is hij niet.»

De waard ging naar de deur om uit te zien. Weldra kwam hij terug met de boodschap, dat iemand den jager wenschte te spreken. Deze ging naar 't voorportaal, terwijl de twee anderen in de gelagkamer bleven.

Daar buiten stond iemand, die er uitzag als een reizend koopman, gelijk meer door steden en dorpen trokken. 't Scheen dat hij en de jager elkaar kenden, althans de eerste reikte den laatste slechts een reepje papier over, keek hem even aan, als wilde hij zeggen: «gij begrijpt mij en stapte toen weer verder.

«Dat die er leelijk uit,» sprak de jager, toen hij tot den waard en zijne vrouw was teruggekeerd: «ik krijg daar een boodschap van mijn vriend Siegel, dat onze heeren nog wel een dag of zes kunnen uithouden. Nu weet ik niet wat te doen. 't Is een heele reis naar mijn huis, een paar dagen zeker, en dan moet ik toch dadelijk weer weg en hierheen; want onze weg loopt altijd over Constans. Had ik dat geweten.»

«Maar kunt gij niet hier blijven?» sprak de herbergier, die een goeden klant niet gaarne miste. «We zullen wel goed voor u zorgen.»

«Ik moet er me eens op bedenken, en ga de stad eens in.»

Weldra vertrok de jager, met belofte tegen den middag te zullen terugkomen, terwijl de waard zich vast voornam alles te doen om zijn gast nog lang te behouden.

V.

DE VERSPIEDERS.

Op de markt te Constans, dicht bij de hoofdkerk, vinden we den jager weder. 't Is markt-dag en de landlieden uit den omtrek vullen met de koopers, de verkoopers en allerlei waren, heel het ruime plein.

In een hoek, tusschen de uitstekende muurstutten van de kerk, hebben enkele kleine kooplieden hun tenten of hun stalletjes opgeslagen. Een dier handelaars herkennen we aanstands als denzelfde, die zoo straks een boodschap aan den jager had gebracht. Thans staat hij voor een tafel die bedekt is met boeken en boekjes en geschriften, terwijl hij met luider stem den burgers en den boeren zijn waar aanprijst. 't Is echter nog wat vroeg, en de meeste menschen hebben nu nog voor boeken en geschriften weinig oog. Straks wordt het wel drukker.

De jager echter, die trouwens niets bijzonders te doen had, scheen al aanstands door de boeken bijzonder aangebroken te worden. Hij ging naar het stalletje en bladerde nu in het ene dan in het andere boek, tot hij, een oogenblik waarnemend dat niemand dicht bij stond, half fluisterend vroeg:

«Wat denkt ge, dokter, zont het lukken?»

«Geen dokter,» was 't antwoord. «Hier heet ik Linden, de koopman.»

«'t Is waar ook, schoon lastig,» maar ge hebt gelijk; we moeten voorzichtig zijn.»

«En hoe is 't u gegaan?» vroeg de dokter, die niemand anders was dan de man, welken we reeds vroeger met dien naam hoorden aanspreken.

De jager verhaalde nu in korte woorden en zacht sprekend zijn welervaren. Tusschenbeiden, als hij vreesde beleusterd te worden, begon hij plotseling tot den koopman over boeken te praten, of deed deze in schijn al zijn best om den jager iets te verkoopen. Ten slotte echter wist de dokter wat hij weten moest en de jager voegde er bij:

«Ik heb dien waard en zijne vrouw alles wijs gemaakt, wat ik maar wilde. Zij gelooven mij volkomen. Ik kan nu gerust een dag of acht door blijven, totdat ons werk is afgeloopen. Siegel komt toch niet en dus ga ik dan ook maar heen. Maar wij moeten niet te lang praten. Waar kan ik u vinden?»

«Overal waar ge wilt, zoo 't maar een plaats is, waar om samen zijn geen erg geeft.»

«En waar is dat?»

«Ik zal er over denken,» antwoordde de dokter, zijn slimmige oogen toekennend. «Loop hier straks nog even voorbij, dan hoort ge het wel. Ga nu heen.»

De jager begreep zijn vriend, en weldra was hij te midden van het marktgewoel uit het oog verdwenen.

CORRESPONDENTIE.

In 't volgende nummer een en ander dat nu wachten moest.

HOOGENBIRK.

Gerestoreerde Gezindheid.

Gerestoreerde Kerken.

BEROEPEN: Gahner, J. W. Wegelaar te Alkmaar. — Nieuw-Vennip, L. Kuiper te Genemuiden. — Heinkensma, J. H. Koers te Uithoorn. — Geestere-Gebelaar, J. Visser, cand. te Kampen. — Ridderburen, A. S. Schaafsma, cand. te Grootegast. — Solteboom, B. P. A. E. Sillevius Smitt te Monsterg.

AANGENOMEN: Gouda, A. G. J. D. Aalders, cand. te Kampen. — Luttjeast, G. Ennema, W. Bouwman, cand. te Nieuw-Bekela. — Gees, S. Veltman, cand. te Kampen. — Langrak, J. Vessier, cand. te Kampen. — Aalden, F. Diemer, cand. te Oldhove. — Den Helder, J. Bootma te Kollum.

BEDANKT: Oosthuis, W. H. K. Moll te Zwarte-waak. — Waddinggreen, J. Bootma te Kollum. — Broek op Langendijk, H. Willering te Taun.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Overende, C. A. (cl. Goe), A. M. Klotterus te Zaandam (cl. IJzendijke). — Berken-waude, A. E. van Deine te Ammerst. — Sloten (Fr.). A. Becher te Antwerpen. — Willemsoord, J. W. Wolting te Drieum. — Franeker (vac. Graspre), A. J. Adriani te Warmenhuizen.

AANGENOMEN: Dieret, F. A. Hingst te Veen-waude. — Peur, L. van Hoorn te Rolde.

BEDANKT: Tricht (gem. Buurmans), H. W. A. Voortheve te Rikzen. — Achlum, W. van Sloten te Rouven, C. A. — Garrecht, J. Vinke te Gramsbergen. — Dreischor (cl. Zierikzee), P. A. S. M. Luyten te Lelsum. — Waarder, J. A. van Boven te Ede. — Rossum, M. J. Sanders te Nunsloot. — Horsten, J. Avia te Lettelbert. — Oudega (Fr.), A. Becher te Antwerpen. — Zuid-zande (cl. IJzendijke), W. Voers te Kuirne (Ov.). — Oud-Beerland, Gerl. Nijhuis te Veenendaal.

Evang. Luth. Kerk.

BEDANKT: Culemborg, C. F. Westerman te Wildervank en Veenendaal.

Advertentien.

Gehuud:

JAN BERGMANS

EN

ANNA M. BRUMMELKAMP.

Pretoria, 7 Aug. 1895.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissarissen in Rijcken,
Prinsengracht bij de Prinsensiraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

Horlogemakers.

Voor Brussel wordt een BEDIENDE gevraagd (geen grootwerker). Kennis van de Fransche taal geen vereischte.
Adres: K. TENSEN, 12 rue des Fripiers.

Heden verscheen bij J. MUUSSES, te Purmerend:

Geschiedenis des Vaderlands.

Een leerboek voor zelfonderricht, ten dienste van Onderwijzers en ontwikkelden,
DOOR

R. HUSEN.

1ste deel (van 100 jaar v. Chr.—1648 na Chr.)
Prijs f 2.25.

Het 2de deel van gelijken omvang is ter perse.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO ½ pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

ENCYCLOPÆDIE

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR
Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 16.75; in drie halflederen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

Amsterdam.
DE UITGEVER,
J. A. WORMSER

DE ZONDAGSSCHOOL.

WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.

Per jaargang franco per post f 2.50.

Inhoud van het Nr. van 4 September 1895: Onderwerp voor 15 September. — Het Evangelie van Mattheus. — Profeet. — Jezus neemt toe. — Velerlei. — Het verloren schaap. Die in den hemel woont zal lachen. — Advertentien.

Amsterdam.
HÖVEKER & ZOON.

Vrije Universiteit.

De afgeloopen week was voor een onzer hoogleeraren en ook voor onze school een zeer gewichtige. Zoals de bladen meldten, werd in den Gemeenteraad van Amsterdam voor de tweede maal tot het Wethouderschap geroepen onze Hoogleeraar Fabius. Alhoewel gekozen door een betrekkelijk kleine meerderheid, was het niet twijfelachtig, dat zijne benoeming de goedkeuring wegdreef der geheele vergadering of althans der zeer groote meerderheid, zooals later bleek uit de betuiging van velen, die hem dit keer niet gestemd hadden, omdat zij vooruit meenden te weten dat hij — na eenmaal, wegens onverenigbaarheid met het Hoogleeraarsambt, voor die betrekking te hebben bedankt — nu niet weer in aanmerking wenschte te komen. Deze benoeming was dan ook een gansch spontane, en strekt daardoor onzen Hoogleeraar des te meer tot eer. Verast door den uitslag nam hij haar voorloopig aan, daar de bij de wet vereischte bedenktijd slechts 24 uur is, en dus te kort voor raadpleging en kalm overleg. Nu moge men vragen: Waarom nam hij haar aan en sloeg hij niet liever terstond af, aangezien hij toch wist, dat Wethouderschap en Hoogleeraarschap niet te combineeren waren? Daarop zij mijn antwoord voortzet, dat een Christen, al moge hij eenmaal een aanwijzing van den Heere ontvangen hebben, hoe te handelen en een zeker gural, telkens weer opnieuw den Heere vragen moet, wanneer hij andermaal in een dergelijk geval komt (leest de geschiedenis, opgeteekend in 2 Sam. 5 vs. 18—25); en voorts, dat in de uiterst pijnlijke dagen, waarin wij met onze Hoogschool verkeeren, en met name met de juridische faculteit, aangezien het vertrouwen zoo zeer geschokt is, en mede door het vaak onteeder optreden van sommigen, die onze voorgangers heeten te zijn, al meer geschokt wordt — het waaftig geen bevreemding kan wekken, dat een der Hoogleeraren in de Rechtsgeleerdheid nog eens in ernstige overweging wil nemen, of er ook een roepstem Gods in kon te vinden zijn, wanneer hij gansch ongedacht door menschen tot anderen werkring wordt geroepen.

Na bange zielsworsteling heeft echter onze broeder een antwoord van zijn God ontvangen, en dat antwoord was, om zijne krachten te blijven wijzen aan de stichting, die hem boven alles dierbaar is om des beginsels wil. En zoo heeft hij dan ook uit volle overtuiging voor het Wethouderschap bedankt, de toekomst der Vrije Universiteit niet willende vooruitloopen, maar het alles overgevend in de hand des Heeren. Wien te dienen ook de vreugde en de vrede zijner ziel uitmaakt.

Prof. Fabius ontvange van ons allen oprecht dank voor zijn besluit en erare bij vernieuwing, dat zijn werk aan onze Hoogschool in waarheid wordt op prijs gesteld. Een onderlinge versterking betaamt niet onder Christenen, maar wel onderlinge waardering en dank aan den Heere voor de gaven, die Hij in Zijne knechten ons schenkt; opdat Hij er alleen de ere van ontvange (1 Cor. 4:7).

De academische lessen worden D. V. Woensdagmiddag den 18den geopend met een toespraak van den hoogleeraar Dr. Rutgers.

W. HOVY.

In dank ontvange:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributies:

Van den heer H. Moll te Amsterdam f 25; door den heer P. Roodhuijsen te Veenendaal f 6; door den heer A. B. H. Funcke te Lelmer f 10.

Aan Collecten: (Voor de theologische faculteit).

Van de Geref. kerk te Leiden A f 29.58; van idem te Schoonhoven A f 4.60.

Aan Schenkingen:

Door Mej. C. de Haan te Kijk-Engen, van de Jongedochtersvereeniging f 3; door Ds. H. Delmers, van D. D. te Moddergat f 10.

Voor de Medische faculteit:

Door Mej. Gez. van de Pauwert te Maassluis f 2.60.

Voor het Studiefonds:

Door Mej. Gez. van de Pauwert te Maassluis f 18.70; gevonden in de collecte Funekerk van L. N. N. f 4.50.

S. J. SEEFAT,
Penningmeester.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

In de Schaduwe des Doods.

Meditatiën voor de Krankkamer en bij het Sterfbed,
DOOR
Dr. A. KUYPER.

Prijs f 1.90. In stempelband f 2.40.
ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorteen J. J. A. A. & ZONEN.

Dit blad
Bijdragen
dit blad be-
aan den UI-
Inzending
kunnen voe-

Dan

Ongetwijfd
Verbond de
het een pla-
bating in, e-
ma heilig te
maar streng
den inhoud
Die inhoud-
den kring
op de tijde
goederen, en
goed als v-
mensch niet
De inhoud-
eeniglijk dit
wereld, de
niet meer st-
blijven zal
geestelijk te
kend te wil-
gerijmd. Di-
ge de sche-
willen duid-
en de zee-
opkomen, e-
wemelen la-
dingen, die
band kunnen
geestelijk zijn
op, dat de el-
tisch Verbon-
resultaat der-
te zetten, en
te verzekeren
Aan de
Noachietisch
als ge afziet
speciale belo-
(mensch en d-
streckt, en als
doel dit Ver-
aprekeet het
genadeaad kan,
maar in al-
zoo te zoel
en zijn toek-
de verheerlij-
Naam. Slecht
gedwongen
tend bedool
diend mensche
de formatie
lijk zou zijn.
lijke opvatting
verzonnen te
denkbaar is i
God geleide
levensverband
schen de v-
geslacht, tuss-
ons en den
en zijn Kon-
gaat tot in
schepping in
hebben we
ongekreukte

THOM

Thomas C.
maar van e-
eene merkw-
Wolsey op h-
hoogste gunst
die later hoo-
hebben, in d-
steeds in hoo-
viel in ongen-
vreezen, dat
dacht hij er
verlaten. Eve-
lot af te we-
gehouden te
zijn voornem-
en zoo mog-
op weg naar
den koning
wendde zich t-
rigen Roomse
ging naar het
rij van dien
hem". Crom-